

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

lige saa vel vilde kunne drives fra en hvilken som helst anden Havn end Thyborøn, f. Eks. Hanstholm, selv om det naturligvis vil være beklageligt, at saa mange Mennesker skal flyttes fra deres Hjem og etableres et andet Sted. Men det samlede Havfiskeri kan jeg ikke tænke mig skulde blive ringere af denne Grund.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var af den Opfattelse, at Thyborøn Havn laa nærmere ved Fiskepladserne end Hanstholm. Jeg maa hertil sige, at dette Argument tror jeg ikke har særlig stor Vægt. I de Par Aar, jeg har siddet som Minister for offentlige Arbejder, har jeg til Stadighed været ude for, at der er blevet rejst Krav fra Fiskernes Side om Udvidelser og Forbedringer af de forskellige Vestkysthavne, og jeg erindrer ikke et eneste Tilfælde lige fra Skagen til Esbjerg, hvor Argumentet om, at netop den paagældende Havn laa bedst for Fiskepladserne, ikke er blevet benyttet.

Det ærede Medlem gjorde sig stærkt til Talsmand for den af Distriktsingeniør Bondesen berørte Mulighed for Bevarelse af de frie Indløb udelukkende ved Bygning af Moler uden Slusebygning. Det ærede Medlem fandt, at jeg alt for kategorisk havde afvist denne Tanke — noget egentligt Forslag er som bekendt ikke stillet — ved at karakterisere det som et Eksperiment. Jeg vil gerne anføre over for det ærede Medlem, at jeg i min tidligere Virksomhed aldrig har været bange for at gaa ind for noget nyt eller foretage Eksperimenter ogsaa i meget stor Skala, hvor det kunde dreje sig om Millionbeløb, men Forudsætningen for at gaa ind for noget saadant maatte da være, at der var en vis rimelig Chance for, at Eksperimentet skulde kunne lykkes. Med de Vanskeligheder, vi har at kæmpe med ved Jyllands Vestkyst og ikke mindst ved Thyborøn, og de Naturkræfter, der her har deres frie Spil, mener jeg, at Chancerne for, at dette Eksperiment skulde lykkes, er alt for smaa til, at Staten burde ofre Penge paa disse uhyre kostbare Cement- og Betonværker, selv om det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen er af den Formening, at man til den Tid nok vil kunne fremskaffe den nødvendige Mængde Cement.

Hvis man besluttede sig til at følge Distriktsingeniør Bondesens Tanker, vil dette — efter hvad baade Vandbygningsdirektøren og Professor Schönweller har udtalt over for mig — med næsten matematisk Sikkerhed føre til, at man da maatte

fuldføre Arbejder efter Forslag II, hvortil kommer, at man, hvis man byggede Molerne ud til større Dybder under Gennemførelsen af dette Forsøg, maa regne med en meget betydelig Risiko for Bygværkernes Stabilitet paa Grund af Underskæring af Strømmen i den bløde Bund. Vi kunde da være kommet fra Dynen og i Halmen, og jeg mener, at jeg i denne Forbindelse med Rette har paapeget de afskrækkende Eksempler fra Forsøget paa at opretholde det frie Udløb ved Hvide Sande.

Som jeg sagde før, vil jeg i det kommende Udvalg være parat til at diskutere andre Muligheder for Løsningen ved Thyborøn end den absolutte Lukning af Limfjorden mod Vest; men af de nu af mig angivne Grunde maa jeg paa det bestemteste advare mod at gaa ind for Distriktsingeniør Bondesens Tanker, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard saa varmt anbefalede.

Vedrørende det ærede Medlems Udtalelser om, at Rigsdagen endnu ikke har besluttet sig til at færdigbygge Hanstholm Havn, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg den 10. Juni 1941 over for Finansudvalget rejste dette Spørgsmaal, ud fra den Betragtning at Byggeriet ved Hanstholm Havn indtil Krigen er foregaaet paa en efter min Mening ganske uforsvarlig Maade økonomisk set ved de smaa aarlige Bevillinger, som umuliggjorde en forsvarlig økonomisk Udbygning af Havnen, idet efterhaanden en meget væsentlig Del af de aarlige Bevillinger medgik til Administration og Vedligeholdelse af den allerede gennem Aarene færdigbyggede ringe Del af Havnen. Jeg var derfor af den Opfattelse, at man nu maatte bestemme, om man vilde fuldføre Havnen, og naar man vil, da sørge for, at Arbejdet udføres i et normalt forsvarligt Arbejdstempo, nemlig paa 6—8 Aar, idet der, hvis man fortsatte efter den oprindelige Plan, vilde medgaa 30—40 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har ogsaa været inde paa disse Problemer.

Finansudvalget gav sin Tilslutning til en Ændring af Planen og gav sin principielle Tilslutning til, at Havnen nu skulde gennemføres i normalt Arbejdstempo, saa snart som de ekstraordinære Forhold maatte tillade det. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at Rigsdagen endnu en Gang kunde ombestemme sig vedrørende dette Havneanlæg, men saaledes som Sagen ligger i Øjeblikket, foreligger der altsaa en Vedtagelse om Projektets Gennemfø-